

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/646/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114213637
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114213637.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V. J. a.s., so sídlom L., R. D. 7, A.: XX XXX XXX, zastúpeného E.. C. R., advokátom, so sídlom L., Na vršku XX, proti odporcom X./ H. F., bytom G. nad Y., L. XXX/X, X./ P. V., bytom V., V. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Y. ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v L., Y. nám. 7, A.: XX XXX XXX, zastúpený E.. J. J., advokátom so sídlom v L., B. XX, o zaplatenie XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku S. súdu V. zo dňa XX. apríla XXXX, č.k. 17C/236/2014-38, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 79,16 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. J. J., vedený v N. bank, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,69 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. J. J., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v N. bank, a.s., do troch dní.

odôvodnenie:

X. rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. zamietol návrh vo veci samej, výrokom II. odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal a výrokom III. nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal od odporcov, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 440,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy od 10.04.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 28.11.2008 s odporcami uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, podľa ktorej im poskytol úver vo výške 331,94 eur za odplatu (poplatok za správu úveru) vo výške 181,57 eur. Sumu 513,51 eur sa odporcovia zaviazali zaplatiť v siedmich splátkach, a to vo výške 73,36 eur. Prevzatie hotovosti odporcovia potvrdili podpisom zmluvy. Odporcovia do dňa spísania návrhu uhradili celkovo 73,36 eur, pričom posledná suma vo výške 73,36 eur bola uhradená dňa 05.12.2008. Vzhľadom k tomu, že odporcovia riadne dlh neplnili, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok podľa § 53 ods.8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 18.06.2009 oznámil odporcom, že celý dlh sa stal splatný ku dňu 09.04.2009. Po tomto zosplatnení odporcovia neuhradili navrhovateľovi žiadnu sumu. Ku dňu vypracovania návrhu činí dlžná splátka sumu 440,15 eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a uhradeným dlhom odporcov (513,51 eur - 73,36 eur). Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že v priebehu konania podaním zo dňa 16.09.2014 vstúpil do konania na stranu odporcov vedľajší účastník - združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom. Súd prvého stupňa návrh vo veci samej zamietol z dôvodu, že zmluva o úvere, ktorú uzatvoril navrhovateľ s odporcami ako spotrebiteľmi, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch musí táto zmluva obsahovať niektoré údaje s absenciou ktorých, je spojený zákonom uvedený

následok. Takýmto údajom je aj údaj podľa § 4 ods. 2 písm g/, j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a takisto údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade tieto údaje nie sú v zmluve o úvere uvedené. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je uvedený, pretože nie je uvedený v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru. V tejto časti úverovej zmluvy je uvedený iba údaj o priemernej RPMN. Údaj o skutočnej RPMN vzťahujúcej sa k uzatvorenej zmluve o úvere je uvedený iba na rubovej strane úverovej zmluvy, v časti Obchodné podmienky, a to navyše neurčitým spôsobom, pretože neuvádza tento údaj vo vzťahu k odporcom čerpanému úveru, ale iba vo všeobecnosti pri dvoch rôznych alternatívach čerpania úveru. Údaj o konečnej splatnosti takisto nie je uvedený v úverovej zmluve. Následkom absencie oboch údajov v úverovej zmluve je podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto návrh navrhovateľa nemôže byť dôvodným v celom rozsahu už len z týchto dôvodov. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu aj preto, že právo navrhovateľa, ktoré si uplatňoval v tomto konaní, bolo premlčané. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporcovia boli v konaní plne úspešní. Vzhľadom ku skutočnosti, že títo si neuplatnili právo na náhradu trov konania a v konaní im ani žiadne trovy nevznikli, súd im náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporcov a vzhľadom na ich úspešnosť v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti uviedol, že procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. Ďalšou právnou otázkou, ktorou sa súd prvého stupňa zaoberal v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka bola otázka, či právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, je účelné. Túto skutočnosť musí pri rozhodovaní o trovách konania súd vždy posúdiť. Podstatou existencie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník bol založený za týmto účelom a za týmto účelom aj existuje. Vedľajší účastník je zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné chápať ako účelné. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. Splnovať plnenie tejto úlohy udelením plnomocenstva advokátom v občianskom súdnom konaní sa preto súdu prvého stupňa javilo ako účelové. V danom konkrétnom prípade vedľajší účastník splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta. Ten urobil v konaní, ohľadnúc od vlastného podnetu na vstup do konania, jediné podanie, a to vyjadrenie k návrhu zo dňa 12.12.2014, obsahom ktorého bola aj námietka premlčania, ktoré navyše súd posudzuje zo svojej úradnej povinnosti. Práve po posúdení právnej náročnosti prípadu, obsahu tohto vyjadrenia a po uvážení skutkových okolností prípadu súd prvého stupňa konštatoval, že zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v konaní nebolo účelné. Vo vyjadrení rovnako uviedol, že sa nemieni zúčastniť pojednávania a navrhuje, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

Proti tomuto rozsudku a to jeho výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, najmä na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vzniesol aj námietku premlčania, v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu žalobného návrhu v celosti. Z uvedených dôvodov považoval

uplatnené trovy za účelne vynaložené a preukázané, preto mal za to, že mu ich náhrada mala byť priznaná. Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné uznesenia iných súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove z 09.08.2012, sp. zn. 15Co/169/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 17Co/87/2012, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 6Co/204/2012, ďalej na uznesenie Najvyššieho súdu SR 7M Cdo 4/2010 zo dňa 14.09.2011, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 281/2011 a iné. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Odporcovia 1, 2 sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadrili.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za vecne správne a žiadal, aby ho odvolací súd v napadnutej časti potvrdil. Namietal, že v súvislosti so vstupom vedľajšieho účastníka nebola naplnená podmienka zakotvená zák. č. 353/2014 Z. z. účinného od 01.01.2015, ktorým sa novelizovalo ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., tak, že k vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa vyžaduje súhlas účastníka popri ktorom sa na konaní zúčastňuje. Mal za to, že nový zákon je platný a účinný aj v konaniach, ktoré boli začaté pred účinnosťou predmetnej právnej normy, teda aj na právne vzťahy vzniknuté pred 01.01.2015. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľ domnieval, že pokiaľ v prejednávanom prípade takýto súhlas absentuje, nie je možné vedľajšiemu účastníkovi pripisovať procesné práva a povinnosti a z uvedeného dôvodu ani nemá nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 12C/189/2014-43 zo dňa 27.04.2015. Okrem procesného postavenia vedľajšieho účastníka ešte namietal neúčelnosť vynaložených trov konania, nakoľko mal za to, že oznámenie ktoré vedľajší účastník doručil neobsahovalo ani všeobecné argumentačné náležitosti pre spotrebiteľskú vec a nejednalo sa o konkrétne vyjadrenie k danému prípadu. Poukázal na povinnosť súdu prihliadať ex offa na vady spotrebiteľských zmlúv, preto považoval úkony vedľajšieho účastníka iba za účelové, motivované snahou získať prospech na priznanej náhrade trov právneho zastúpenia.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcov je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a)

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného od 01.01.2015 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom neúspešne domáhal voči odporcom 1/, 2/ zaplataenia istiny v sume 440,15 eur s príslušenstvom, pričom v konaní na strane odporcov 1/, 2/ vystupoval aj vedľajší účastník spĺňajúci predpoklady podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa návrh vo veci samej zamietol. Úspešným odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že hoci by im ich náhrada patrila, títo si trovy konania neuplatnili a zo spisu im žiadne trovy nevyplývali. Z uvedeného vyplýva, že na strane plne úspešných odporcov 1/, 2/ vznikol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

O trovách vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil a trovy si uplatnil a vyčíslil, však súd prvého stupňa rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení síce konštatoval, že ak má právo na náhradu trov konania účastník, má také isté právo aj vedľajší účastník, avšak v danom prípade dospel k záveru, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené. Podľa názoru súdu prvého stupňa združenie na ochranu spotrebiteľa má byť zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov spotrebiteľa a jeho ďalšie právne zastúpenie advokátom nie je možné, s výnimkou právne zložitejších vecí, chápať ako účelné. Odvolací súd sa však s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tomto smere nestotožnil.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcov 1/, 2/. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil dňa 22.09.2014, a dňa 19.12.2014 doručil súdu kvalifikované písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy a námietku premlčania. V dôsledku toho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené a preto nevidel žiadny dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou navrhovateľa uvedenou vo vyjadrení k odvolaniu, ktorou spochybnil samotné procesné postavenie vedľajšieho účastníka na strane odporcov. S odvolaním na právnu úpravu § 93 ods. 3 O.s.p. účinnú od 01.01.2015 tvrdil, že vedľajší účastník nepredložil súhlas odporcov na strane ktorých mal vystupovať. Námietku navrhovateľa, ktorou spochybňuje udelenie súhlasu hlavného účastníka (odporcu) so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd považuje za nedôvodnú. V danom prípade odporcovia na výzvu súdu nereagovali, a teda nedali súhlas, ani nesúhlas so vstupom. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa síce už bola účinná zmenená úprava § 93 ods. 3 O.s.p. (účinnosť od 01.01.2015), ktorá na rozdiel od predchádzajúcej úpravy vyžaduje výslovný súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vstupu, avšak ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania došlo ešte dňa 22.09.2014 t.j. za účinnosti predošlej právnej úpravy. Z uvedeného dôvodu zostávajú zachované všetky právne účinky vstupu vedľajšieho účastníka, napriek tomu, že došlo k zmene právnej úpravy podmienok vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vyplýva to z princípov ochrany nadobudnutých práv a dôvery subjektov práva v právo samotné odvodené od princípu právneho štátu, za súčasného konštatovania, že novou právnou úpravou stanovené podmienky vstupu vedľajšieho účastníka zhoršujú právnu pozíciu vedľajšieho účastníka, ktorý sa zúčastňuje konania popri odporcovi (výslovne stanovené podmienky jeho vstupu).

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. vo výške 79,16 eur.

Vedľajší účastník si v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, v prvostupňovom konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 126,78 eur. Odvolací súd však dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi vznikol v prvostupňovom konaní nárok na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 79,16

eur. Priznal mu náhradu trov za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci samej) z tarifnej hodnoty veci 440,15 eur, z čoho vychádza jeden úkon právnej služby 31,54 eur t.j. 2 x 31,54 Eur + režijný paušál v roku 2014 t.j. 2 x 8,04 eur, t.j. celkom 79,16 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 16,69 eur. Predmetom odvolacieho konania v prípade vedľajšieho účastníka bola suma 79,16 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania. Odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu podané dňa 05.06.2015. V odvolacom konaní vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 16,60 eur za 1 úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t.j. na 8,30 eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo veci samej. K tarifnej odmene prislúcha režijný paušál vo výške 8,39 eur v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak vznikol nárok na trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 eur (8,30 eur + 8,39 eur), ktoré odvolací súd v zmysle citovaných právnych predpisov priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .